

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 794 din 06.11.2019

Dosar nr: 826/2018

Petiția nr: 7812/27.12.2018

Petent:

Reclamat: UAT Buzău

Obiect: neacordarea ajutorului de încălzire

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul procedural al petentei

1.

Numele, sediul și domiciliul procedural al reclamatului

2. UAT Buzău cu sediul în Buzău, str. Alexandru Marghiloman, nr.29, jud. Buzău

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul susține că urmare solicitării acordării ajutorului de încălzire, Primăria i-a respins cererea întrucât deține cotă parte și dintr-un alt imobil.

III. Citarea părților

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților în data de 31.01.2019.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

5. Petentul susține că în luna octombrie 2018 a întocmit dosarul aferent subvenției de încălzire, însă Primăria i-a respins cererea pe motiv că mai deține o cotă parte dintr-un alt imobil.

Potentul se consideră discriminat, întrucât, deși are cotă parte din apartamentul pentru care s-a adordat subvenția de căldură, nu beneficiază efectiv de căldura din acea locuință, acolo locuind doar mama sa.

Susținerile reclamatului

7. Reclamatul susține că petentul a depus cererea pentru acordarea ajutorului pentru încălzirea cu energie termică, însă în urma verificării cererii, a documentelor privind componența familiei și a veniturilor realizate, bunurilor mobile și imobile aflate în proprietate, precum și a bazei de date

a Agenției Județene de Administrare Fiscală prin aplicația Patrimven, s-a constatat că acesta deține în proprietate locuința pentru care a solicitat ajutorul pentru încălzire și o cotă parte din altă locuință situată în municipiul Buzău.

Potrivit prevederilor art. 5 alin. 3 și 4 din HG nr. 920/2011: *“În cererea și declarația pe propria răspundere solicitantul ajutorului prevăzut la art. 1 are obligația de a menționa bunurile aflate în proprietate, închiriere, concesiune, comodat sau altă formă de deținere, cuprinse în lista bunurilor ce conduc la excluderea acordării ajutorului pentru încălzirea locuinței.”*

De asemenea, conform Instrucțiunilor de aplicare a unor prevederi din Normele metodologice de aplicare a OUG nr. 70/2011 privind măsurile de protecție socială în perioada sezonului rece se precizează *“Persoana sau familia care deține pe lângă locuința de domiciliu și o cotă parte dintr-o altă clădire/spațiu locativ/imobil nu poate beneficia de ajutor pentru încălzirea locuinței indiferent de mărimea cotei”*.

8. Astfel, reclamatul susține că urmare celor prezentate mai sus s-a pocedat la respingerea cererii și emiterii Dispoziției nr. 1060/28.11.2018 a Primarului municipiului Buzău, comunicată petentului conform Borderoului nr. 234/06.12.2018.

V. Motivele de fapt și de drept

9. **În fapt**, Colegiul director reține refuzul cererii privind acordarea subvenției de căldură.

10. **În drept**, sub aspectul incidenței preverilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). **Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 alin. 1 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”.** Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (pârâtului).

11. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, prevăzută în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct. În situațiadiscriminării indirecte, ne plasăm în câmpul de aplicare al unui criteriu aparent neutru, la prima vedere, ceea ce scoate din discuție un raport de cauzalitate direct, însă în fapt se produce un dezavantaj față de o persoană sau față de un grup de persoane în raport cu o caracteristică sau un criteriu de discriminare interzis. În ceea ce privește existența acestei legături de

cauzalitate între tratamentul diferit și criteriul interzis s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009.

12. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâțul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

De asemenea, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

13. Raportat la cele de mai sus, Colegiul director trebuie să analizeze dacă reclamatul i-a încălcat petentului un drept recunoscut de lege în baza unui criteriu interzis. Din sesizare și susținerile părților la dosar se reține că petentul invocă fapte ce-i îngrădesc dreptul anumite facilități, respectiv dreptul la ajutorul de căldură.

14. Colegiul director reține că petentul nu a invocat niciun criteriu care să stea la baza faptei de discriminare.

15. De asemenea, Colegiul director ia act de faptul că petentul deține cotă parte din două imobile, iar prevederile legale privind venitul minim garantat și prevederile OUG nr. 70/2011 stipulează următoarele: *“În cererea și declarația pe propria răspundere solicitantul ajutorului prevăzut la art. 1 are obligația de a menționa bunurile aflate în proprietate, închiriere, concesiune, comodat sau altă formă de deținere, cuprinse în lista buburilor ce conduc la excluderea acordării ajutorului pentru încălzirea locuinței. “Persoana sau familia care deține pe lângă locuința de domiciliu și o cotă parte dintr-o altă clădire/spațiu locativ/imobil nu poate beneficia de ajutor pentru încălzirea locuinței indiferent de mărimea cotei”.*

Nu în ultimul rând, Colegiul director reține că petentul nu indică nicio altă situație care poate reprezenta o situație comparabilă. Practic, petentul nu indică o o persoană aflată în aceeași situație cu a sa, dar care să beneficieze de dreptul în cauză.

Având în vedere cele de mai sus, Colegiul director constată că în speță nu se încalcă prevederile art. 2 din OG nr. 137/2000, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Nu se întrunesc elementele unei fapte de discriminare, potrivit art. 2 din OG nr. 137/2000, republicată
2. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA - Membru

Data redactării : 07.11.2019

Hotărâre redactată și motivată de: Asztalos Csaba Ferenc

Angelica Paraschiv Gergely

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.